

FRIKVARTER

Jyderup Realskole

1973

Poul Christensen

Aut. elektroinstallatør

Holbækvej 99, Jyderup
Tlf. 47 60 41

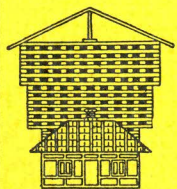
Svarer ikke, ring til montør
Jørgen Pedersen, tlf. 47 68 41

JYDERUP URE & GULD

Tempus-urmager

E. BONDE

Skarriidsøgade 7 . Jyderup . 47 67 21

¹/₅ Jyderup
Tømmerhandel
og Byggecenter

Telefon 47 61 50

Vedelman Foto

v/ K. Vedelman

Bispevangen 4,
2750 Ballerup
Tlf. (01) 97 47 10 og
(01) 97 23 00

»FREMtiden«

... al forsikring

v/ P. Møldrup

Tlf. 47 65 40

Axels kød og viktualier

Holbækvej 26 . Jyderup
Telefon 47 64 97

Kun én kvalitet – den bedste!

Jyderup Tapet og Farve

JYDERUP-CENTRET

Tlf. 47 63 75

Alt i dag- og ugeblade

EJNAR ANDERSEN

Sølystvej 9 . Jyderup . Tlf. 47 61 90

Et godt sted at spise ...

DRIVE-IN CAFETERIET

JYDEPOTTEN

Holbækvej 100
Tlf. 47 68 77

Det er nemt - det er billigt - det er godt

**Leg
& Hobby**

HOBBYHUSET

Jyderup-Centret . Tlf. 47 66 34

FRIKVARTER

*Skoleblad
for
Jyderup Realskole*

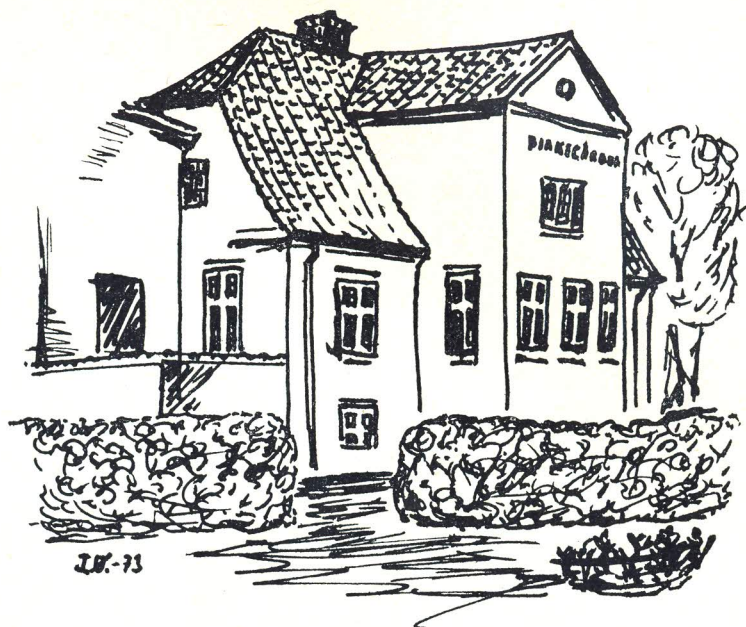

JUNI 1973

Indholdsfortegnelse:

Birkegården	side 4
Om kostskolernes vilkår, opgaver og muligheder	side 6
Filmklubben	side 8
Teater	side 8
Ud på tur	side 9
a. Sverrigsturen	
b. Englandsturen	
c. Tysklandsturen	
d. 5. B's tur til Musikhistorisk Museum	
e. En svømmetur til Roskilde	
Kollegiedagbog	side 13
Talerstolen	side 15
a. Digte »Har du set?«, »Tusch«, »Jensen« og »Rimeri«.	
b. Venner — realiser selv tanken	
c. Undulaten og dens naturlige adfærd	
d. Lommekniven	
e. Postkassen	
Sangkoret	side 20
Månedens sang: En frierduet	side 21
Dimittenderne 1973	side 22

BIRKEGÅRDEN — *Jyderup Realskoles nye kostafdeling*

Jyderup Realskoles kollegium har købt ejendommen „Birkegården“ i Viskinge, der i en lang årrække er blevet drevet som plejehjemsinstitution under forsorgen.

„Birkegården“, der foruden de særdeles velholdte bygninger består af en del udhuse, har et tilliggende på 25 tdr. land, heraf 5 tdr. land gartneri og park. Når der er gennemført en udvidelse med 5 dobbeltværelser, vil der blive plads til 14 drenge og 10 piger. Det bliver elever fra 8. skoleår og opefter, der vil få tilbudet om at komme til at bo på den nye afdeling.

Ved købet af „Birkegården“ har min kone og jeg, der er blevet ansat som daglige ledere af den nye afdeling, fået mulighed for at realisere nogle tanker og ideer, som vi mener vil kunne få betydning for elevernes trivsel. Man har jo skabt et samfund, hvor det var bedst, om folk blev født som voksne. I planlægningen af vore store byer er der ikke tænkt ret meget på, at der også skal være livsudfoldelsesmuligheder for vore børn og unge. De er for det meste i vejen – for bilerne. Maskinerne kan ikke betjenes af børn. Vort samfund har ikke brug for dem, ungdommen er som helhed udelukket fra et normalt arbejdsliv. Vi har henvist dem til at være forbrugere, og de får ikke mulighed for at tage del i den produktion, som de voksne udfører, og med den velstand vi oplever, er det ikke mærkeligt, at de konsumerer, til tider ud over alle grænser.

Man ved ikke, hvad man skal sætte børnene og de unge til. Og i det perspektiv bliver skolen en opbevaringsplads. En hensigtsmæssig måde at holde de

unge ude af cirkulationen på, men samtidig en meningsløs tilværelse for mange af dem. Vi, der er opvokset på landet, kan huske den forskel, der var på det helt lille barn og på barnet, der som 4–5 årig kunne gøre nytte ved at udføre et arbejde, der havde betydning for hele familiens eksistens. Jeg husker fra min egen barndom, at en af mine allerførste pligter bestod i at sørge for, at der altid var tørv i tørvekassen. Dette arbejde fik betydning for mig på den måde, at jeg fik status på grund af min brugbarhed, og i takt med alderen voksede opgaverne. I dag har de unge ofte blot den tvivlsomme ære at blive kaldt teenager.

Der er ikke tale om, at det er et komplot af onde viljer, der har skabt vort nuværende samfund. Vi har bare ligesom bevidstløst fundet os i en udvikling uden at kunne overskue konsekvenserne af det, vi lod ske. Vi blev slaver af vore redskaber. Kører man med trillebør, kan både unge og ældre være med. Bruger man lastbil, bliver det et specialarbejde, som kun den voksne kan udføre.

På „Birkegården“ håber vi at kunne give de unge fornemmelsen af, at vi har brug for dem, idet vi dér har en masse muligheder for at give dem meningsfulde opgaver. Jeg vil her nævne nogle af de aktiviteter, vi har til hensigt at beskæftige de unge med i deres fritid.

De skal tage del i landbrugets drift, de skal være med i gartneriet og selv ordne deres værelser. Det kan ikke være rigtigt, at en voksen skal gøre rent efter et ungt menneske på 15–20 år. De unge skal også være med til at rette aftensmaden til, ordne deres eget tøj o.s.v. Ved disse arbejder vil der kunne tjenes penge, som vil gå i en fælles kasse, og en gang om måneden vil der blive taget stilling til, hvad pengene skal bruges til. Det kan f. eks. være fælles udflugter, indkøb af fælles goder – vi skulle gerne snart i gang med at bygge vort eget svømmebassin – og en sjælden gang vil en del af pengene blive udbetalt til de enkelte elever. Vi håber også med tiden at få en del dyr på gården, og det skal ikke blot være kæledyr, men også rigtige nyttedyr.

Hver tirsdag aften holder vi en „åbent hus“-aften, hvor forældre, pårørende og lærere ved Jyderup Realskole altid er velkomne til en uformel hyggesnak med os og eleverne over en kop te eller kaffe. Hveranden torsdag håber vi at kunne få besøg af et menneske, der kan fortælle os noget om livet uden for vor aktionsradius – erhverv – litteratur – teater – hobbies – rejser og lignende, så vi ikke vokser fast i vor egen lille andegård.

Selv om der her bliver mange ting at beskæftige sig med, vil det være os meget magtpåliggende at yde den bedst mulige kontrol og hjælp til lektielæsning, så eleverne møder velforberedte i skolen.

Udover os er der på „Birkegården“ ansat pedel Alex Lauritsen og hustru Irene Lauritsen, der også skal deltage i beskæftigelsen og tilsynet med de unge.

Den nye afdeling starter efter sommerferien, og vi ser frem til nogle særdeles interessante og spændende arbejdsår – ikke blot for os, men også for de unge, der skal bo hos os.

Birte og Ejvind Kjølbj.

Om kostskolernes vilkår, opgaver og muligheder

I anledning af visse dele af pressens angreb på og kritik af nogle private kostskoler kan nedenstående betragtninger måske have interesse for dette blads læsere.

Indledningsvis må man nok gøre sig klart, hvilken procedure der går forud for anbringelse på kostskoler:

I adskillige tilfælde ligger der bag anbringelsen en praktisk situation, der umuliggør, at barnet kan være hjemme. Dette gælder f. eks. udlandsdanskere og udstationerede i Grønland. Andre forældre mener simpelt hen, at deres børn i kortere eller længere tid vil have godt af at færdes i et andet miljø. I atter andre tilfælde er der opstået konflikter – større eller mindre – i hjemmet: mor eller far bliver alene eller begge er udearbejdende, og barnet eller den unge overlades i stedse stigende grad til sig selv. Dette medfører ofte dels en skolemæssig deroute (skulkeri, disciplinære problemer etc.), dels en mindre social afsporing (uheldige kontakter o.s.v.).

På et vist tidspunkt bliver situationen akut, og forældrene henvender sig til familievejlederen om økonomisk støtte til en anbringelse af barnet uden for hjemmet. Barnet er *ikke* sindslidende, er *ikke* udtalt adfærdsvanskeligt, men præget af miljøets manglende omsorg. For et sådant barn er – efter familievejlederens og andre eksperter skøn – hverken behandlingshjem eller børnehjem en relevant løsning, og man vælger kostskolen, der i kraft af sin struktur primært er en skole.

Kostskolens opgave bliver da at byde barnet sådanne skolemæssige betingelser, at det opnår den størst mulige udnyttelse af sine evner, og det gøres af kostskolen bl. a. ved foranstaltninger, der forhindrer skulkeri, ved fast lektielæsning, lektiehjælp og ekstraundervisning.

Dernæst forsøger kostskolen ved etablering af faste rammer for spisning, sengetid og fritid at resocialisere barnet, så det føler sig som en del af en større helhed, et samfund, der stiller bestemte krav om ansvarlighed og positiv indstilling over for fællesskabet og det enkelte medmenneske. Lykkes dette – og det gør det da heldigvis i mangfoldige tilfælde – står den unge, når han/hun forlader kostskolen, med en reel social erfaring, med en trykviden om samarbejdets betydning og muligheder og med den bedst opnåelige skoleuddannelse.

De store emotionelle forandringer kan kostskolen ikke skabe – og det er heller slet ikke dens opgave. At der så alligevel med den tiltagende trykviden og sociale sikkerhed følger større følelsesmæssig stabilitet, er naturligvis en positiv bivejning.

Påstandene om manglende tilsyn og manglende tilbud i fritiden holder ikke stik generelt. Ved en konference mellem repræsentanter for kostskolelærere ved de ti største private kostskoler – afholdt i Ringe i december 1972 – fremgik det klart, at der til stadighed er voksne inspektionshavende, hvis

SUPERMARKED

Svend O. Knudsen

Jyderup-Centret

Tlf. 47 61 93

eneste opgave er at være til rådighed for barnet, ligesom det fremgik, at kostskolerne prioriterede fritidsbeskæftigelsen meget højt, og at der inden for de rammer, som personalsituationen og økonomien tillader, gives mange og alsidige tilbud – nøjagtig lige så mange, som der gives den hjemmeboende.

At der kan gøres mere, og at tingene kan gøres bedre, er da indlysende – hvor kan de ikke det? – men artiklernes bemærkninger på dette punkt er et slag i ansigtet på en stor gruppe mennesker, som meget ofte har ydet og stadig må yde et stort stykke arbejde, såvel pædagogisk som terapeutisk – for adskilliges vedkommende igennem mange år.

Endelig er påstanden om, at der ikke føres tilsyn fra offentlig myndighed, ikke rigtig. De større børne- og ungdomsværn sender jævnligt repræsentanter. Disse kan naturligvis frit besigtige forholdene og tale med børn og voksne – og skolerne kunne i øvrigt ønske, at de kom endnu oftere. Undervisningsministeriet fører både økonomisk og pædagogisk samme tilsyn med private som med offentlige skoler. Derfor må påstandene også på dette punkt klart afvises.

Undertegnede ønsker ikke nogen polemik, men synes blot, at det ville være urimeligt, om de fremkomne artikler skulle stå helt uimodsagte.

Foranstående artikel, der er skrevet af kostskolelærer Jais Jensen, Ringe Kost- og Realskole, er lånt fra „Tidens Skole“, der udgives af „Danmarks Realskoleforening“.

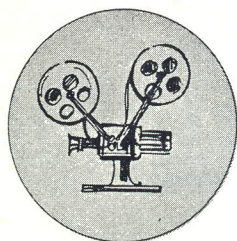
Jyderup Kontantforretning

Alt i blandet manufaktur . Sengeudstyr . Hvidevarer

Billigst med det bedste . Altid velkommen til at kigge

M. Ravnebjerg . Skarridsøgade . Tlf. 47 61 75

FILMKLUBBEN

FILM

- med fylde
- der buskes
- der er næsten gratis ...

Tornved og omegn har fået en filmklub for unge. Meningen med denne klub er at kunne vise fire film til et så beskedent beløb som 11 kr.

Der bliver vist 8 film, 4 for de små og fire for de store. Enhver, der er medlem af denne klub, får tildelt et medlemskort, hvorpå der står navn, klasse, den pågældende pris og fra hvilken skole, eleven kommer. Det er også muligt at blive medlem, hvis man ikke er skoleelev, men så bliver prisen en anden, nemlig 15 kr.

Lørdag den 10. og søndag den 11. marts blev de første 2 film vist: „Trolldungen på Krageøen“ for de små og „Hatari“ for de store. „Hatari“ handlede om at indfange vilde dyr til forskellige zoologiske haver. Det hele foregik i Afrikas nationalparker, bl. a. i Ngorongor Crater, som er Tanzanias største dyreservat. Filmen var virkelig festlig, men til tider var spændingen der også. De næste 2 film hedder „De fem og spionerne“ og „Fri som vinden“.

Der er 1164 medlemmer i klubben, hvoraf vi repræsenterer 154.

TEATER

De fleste af os her på kollegiet og nogle fra skolen har haft den store fornøjelse at komme i teatret.

Turene, som er arrangeret af hr. Larsen, er vældig spændende og festlige og finder sted 3 gange årligt. Det koster ca. 5 kr. pr. gang, og det er meget billigt, også i forhold til de pladser vi får. Det er sådan, at vi kører med bus fra kollegiet til „Ungdommens Teater“ i København. Når man så endelig når dertil, står man og aser og maser lidt, indtil dørene åbnes.

Torsdag den 8. marts var vi inde at se „Privatliv“, som var hylende grinagtigt og også lidt romantisk. I højeste grad var Susse Wold og Bent Mejding fantastiske. De spillede strålende, naturligt og enormt levende.

Næste gang skal vi se „Nina“, der for 20 år siden fik susende succes på „Det ny Teater“. Skuespillerne er Bodil Udsen, Ove Sprogø og Bent Mejding.

Alle I, som ikke har været med i denne sæson, må vi håbe kommer med i næste, for det er virkelig en oplevelse, som I nødig skulle gå glip af.

Maj Britt, 2. r.

Ud på tur

2. real på lejrskole i Sverrig

Søndag morgen, den 25. februar 1973, stod næsten hele anden real på Jyderup Station. Vi tog toget til Københavns Hovedbanegård, hvor vi skiftede til „Skandiapilen“. Med den kom vi til Göteborg, og herfra skulle vi med et andet tog til Lerum.

I Lerum blev vore kufferter hentet, men eleverne skulle gå de 7 km til „Härskogens Friluftsgård“. Det var en skøn tur, men det var synd, at det var sø mørkt. Nå, de sidste, der nåede lejrskolen, var selvfølgelig tre piger og hr. Ølholm. Vi fik anvist vore værelser og pakkede ud. Da vi var færdige, fulgtes vi alle over for at spise. Senere på aftenen sad vi på gulvet foran pejsen, som vi havde tændt op i. Caspar spillede guitar, vi andre sang til, det var hyggeligt. Som godnatsang tog vi „Booggie-Wooggie“. Da vi til sidst lå i vore senge, gik hr. Ølholm i bad, og han sang, så vi ikke kunne sove.

Næste dag skulle vi gå „Den røde tur“ alle sammen. Der var nemlig noget, der hed „Rød tur“, „Grøn tur“, „Hvid tur“, „Gul tur“ og „Lygtetur“. Det var ture af forskellig længde, og den svenske natur er skøn at færdes i. Vi havde også et terrænløb.

Vi var i sauna tre aftener i træk, og når vi så bag efter var samlet om pejsen, fik vi pølser, drak vore cola, sang og spillede. En aften skulle vi også have „Diskotek“, og det var skønt at se, hvor dygtige vore to lærere var til at danse moderne.

Da de fem dage var gået, skulle vi hjem. Toget til Göteborg var selvfølgelig forsinket, så vi stod på Lerum Station og trippede. Nogle håbede, vi nåede „Skandiapilen“ i Göteborg, andre ikke. Vi nåede „Skandiapilen“ i sidste øjeblik og fik anvist vore pladser i en ikke-ryger kupé.

Da vi så endelig kom hjem, var det med gode og glade minder, røde kinder og ømme fødder.

Susanne, 2. real.

Belli MODE

Jyderup-Centret

Tlf. 47 61 58

BYBJERG HELGE GUDMANDSEN
Radio+TV

Skibbrogade 42-46 . Kalundborg

Tlf. 5113 14

Jyderup-Centret . Jyderup . 47 61 24

Englandsturen

For 30 elever fra Jyderup private Realskoles 9. og 10. klasser og 3. real var lærerne Aase Povlsen, Gerty Frederiksen, Hildegard og John Larsen rejseledere på en tur til England. Rutebilejer Dandanell, Havnsø, stod for kørselen. Med på studierejsen var også socialrådgiver Søren Larsen. – Efter hjemkomsten har vi modtaget nedenstående beretning om turen og udbyttet af denne:

Det første indtryk 9. og 10. klasse og 3. real, Jyderup Realskole, fik af England, var ikke ubetinget godt. Efter mere end et døgn dejse, dels i bus, dels over Østersøen via Gedser-Travemünde, og over Kanalen, Seebrücke-Dover, var det et noget fugtigt England, vi først så, dengang bussen standede ved promenaden i Dover. Til „trøst“ blev smurt og uddelt håndmadder til alle 37 deltagere, vognmand og chauffør indbefattet.

Heldigvis er første indtryk jo ikke altafgørende. Vejret klarede op, og det lykkedes os at komme ret hurtigt til Greenwich Park, hvorfra alle begav sig af sted på sight-seeing med den gamle te-clipper „Gutty Sark“ som mål for fodturen. – I øvrigt til advarsel for fremtidige London-farere: Der er meget langt at gå fra „Cutty Sark“ op til toppen af Parken igen.

Første hotel på turen var desværre en svipser. Det lignede en afrakket kaserne med flersengs-stuer, vakkelvorne metalsenge, lasede madrasser, snavs overalt, ubrugelige skabe, samt diverse uhumskheder på bruseforhængene. – Efter en heftig diskussion drog vi af sted igen. Med en venlig taxachauffør som guide, lykkedes det ret hurtigt at finde et andet og betydeligt bedre hotel, „Corona“.

De følgende dage gik hurtigt, for vi skulle nå en masse, besøg på St. Paul Cathedral, inclusive trave op i hviskegalleriet, rundtur på Tower af London, se Turnérs billeder på Tate Gallery, forskellige samlinger på British Museum, og en aften i en musichall på Leicester Square. På vore busture fra sted til sted så vi deuden Cleopatra Needle obeliskens ved Themsen, The Cenotaph på Whitehall, hestegarden på vagt sammesteds, Big Ben på The Parliament Westminster Abby m. m.

En stor oplevelse blev Madame Tussaud's vokskabinet – og fodboldkampen mellem Chelsea og Arsenal var ikke mindre en begivenhed for de folbold-interesserede. (Heldigvis kom vore Chelsea-tilhængere til at sidde/stå på Arsenal's halvdel – så de måtte jo hyle med de ulve, de var iblandt for at begå sig!“.

Stonehenge på Salisbury Plains, det årtusindgamle keltiske soltempel, var en overvældende oplevelse. – En anden art indtryk var Dartmoor-Heden med sine vilde ponier og fængsel for Englands værste forbrydere. De fleste læsere af engelske krimier kender alt dette fra beskrivelser. Dér var vi samme dag, som vi aflagde besøg i Plymouths flådehavn. – For øvrigt er Heden stor og øde, med manende skilte når man kommed ad de små snirklede veje, der gør det ud for hovedvej: „Dartmoor ahead! Have you enough petrol“? (Dartmoore forude – har De benzin nok?).

Flådehavnen var lidt af en skuffelse for de fleste. Der var en del kuriositeter, f. eks. et havehus bygget til minde om et kongebesøg – fem år efter at besøget havde fundet sted! – Men ingen krigsskibe eller u-både, som vel nok de fleste havde forestillet sig. Dog, ret skal være ret: Vi så 2–3 skibe, der var ved at blive bygget, og ude i bugten lå et krigsskib, men det skulle efter sigende til ophugning.

På vor sidste dag i England – i bus på vej fra Torquai til Dover – opnåede vi at blive standset af en politibil med blåt blinkende lys og tudende sirene . . . Sligt får jo undertiden ens liv til at passere revy – det kunne høres på diverse forskrækkede udbrud. Imidlertid var årsagen den enkle, at der var ringet til politiet, at en låge bag i en bus fra kontinentet var sprunget op. Derfor var politiet på udgik efter „en bus fra kontinentet“ for at gøre opmærksom på uheldet.

Vejen hjem gik over Hastings, og man repeterede i bevidstheden, hvad man huskede om dette sted, slaget ved Hastings i 1066. Nu er fæstningerne erstattet af rækker af turisthoteller langs strandpromenaden. Videre kom vi over Seebrücke. Planen var, at vi i Brüssel skulle se EF-bygningen, men det var tidlig morgen, da vi kom dertil, og vi nøjedes med at passere forbi. Alt i alt blev det en belærende og dejlig tur, med mange indtryk, som vil huskes.

Tysklandsturen

Vi startede den 7. april i bus, og turen gik mod Lübeck. Allerede fra starten var humøret højt. Vi standsede undervejs, fordi der jo ikke var toilet i bussen.

Da vi nåede Gedser, var det i god tid, og vi måtte vente et stykke tid. Nå – men om bord kom vi da, og det første, vi gjorde, var at spurte op til alle de billige varer. Ventetiden var lang, og det var køen også, men da det endelig blev vor tur, blev der også købt ind, kan du tro. Konfekt, vingummi, chokolade og cigaretter kom i poser.

Da færgen var nået over, kørte vi lige gennem tolden uden undersøgelser eller noget. Turen gik nu gennem Travemünde, og mod vort hotel i Lübeck. Da vi ankom, smed vi vor bagage og gik ind i krostuen. Krofatter havde travlt med at sælge Sprudelwasser (Sodavand) til os alle.

Så ankom vor danske guide, en ældre dame, som havde bosat sig i Tyskland. Det var desværre regnvej, så vi måtte køre rundt i bussen. Vi var på rådhuset, i Mariakirken og i Lübecker Dom, hvor der var en kordegn, som slog et par „triller“ for os.

Om aftenen kørte vi på diskotek, og der skulde vi også et par Sprudelwasser ned. Henad kl. tolv kørte vi hjem til hotellet igen, spillede jukebox, dansede med vor chauffør og så på hovedet i kassen.

Næste morgen måtte vi gå frit omkring til kl. 12.00, for så skulle vi jo hjem. Da tidspunktet nærmede sig, kom vi og tog afsked med vore værter, og vi gav dem et trefoldigt hurra.

Vi kom glade hjem med mindet om en god tur.

Vibeke, 1. real.

5. B på klassesetur til Musikhistorisk Museum

Vi tog fra skolen kl. 8.15. Vi havde vore madpakker med i skolebussen. Så kørte vi ad motorvejen til København. Vi skulle ind og se på et musikhistorisk Museum med instrumenter. Vi standsede ca. 7 meter fra en tobakshandler. Jeg skulle ind og veksle nogle penge ved siden af tobakshandleren, der lå nemlig en bank. Så gik vi derfra og til museet. Der var meget gamle instrumenter og nogle lirekasser, i den ene af dem kunne man putte penge ned i, og den anden spillede gammeldags musik. Der var også nogle instrumenter, vi måtte røre i et rum, og i samme rum var der også nogle gamle instrumenter fra nogle lande, men der var glas for, for dem måtte vi nemlig ikke røre. Inden vi skulle ind og se på instrumenterne, skulle vi have nogle hvide sko over vort fodtøj for at beskytte de gamle gulve.

Derfra kørte vi ud til Langelinje, hvor vi spiste vore medbragte madpakker i bussen. Så løb jeg og min veninde og en anden en ned til „Den lille Havfrue“. Min veninde ville gå ud til hende, men så var der en glat sten, og så turde hun ikke gå ud til hende. Lidt efter kom de andre piger, den ene af dem gik ud til hende, og så turde min veninde også.

Kl. 12.00 skulle vi være ved bussen senest. Der var en dreng med, som ikke skyndte sig, så blev vi sure på ham, for vi ville gerne ind på Amalienborg og se garderne skifte vagt.

Så kørte vi hjem til Jyderup. På turen hjem standsede vi ved et cafeteria og købte noget slik, dem, der havde penge. Og derefter kørte vi hjem til skolen. Det var en dejlig dag.

Hilsen – Hanne Jalborg, 5. B.

En svømmetur til Roskilde

Halvseks søndag morgen. Man kigger en ekstra gang på uret! Er det nu rigtigt, hvad jeg har set? Pludselig kommer jeg i tanker om, at vi skal til Roskilde svømmehal kl. 6.

Op og vaske sig – tøj på – over at spise. Fem minutter senere kommer Harthimmer over for at råbe os op. Præcis kl. 6 kører vi alle sammen til svømmehallen. Når vi kommer der hen, må vi vente lidt med at komme til, men vi tager det med ro. Der er en råben og en skrigen hele tiden, men Harthimmer får os dog sat på plads igen.

Endnu en gang skal vi vaskes – og så i badetøjet og ned i vandet. Hvor er det koldt! Der er flere af os, der skal prøve vippen og det hurtigt, selv om køen er lang. Vi må kun være i vandet en time, fordi der er andre, der skal til.

Endelig er vi alle færdige, så vi kan komme hjem efter en dejlig morgen i Roskilde svømmebad.

Maggie.

KOLLEGIE- DAGBOG

August 1972

Vi er alle i fuld gang med at træne til idrætsdagen mod Tølløse, Holbæk, Hindholm og Pederstrup. Den 27. var vi i biografen og se „Den længste dag“. Den gjorde et stort indtryk på os.

September 1972

Vi deltog i Ekstrablads-turneringen, hvor vi vandt den første kamp, men tabte den anden.

Vi kørte den 23. september til Hindholm for at holde kostskoleidrætsdag. Pederstrup, Hindholm og vi dystede en hel dag.

Den 24. september havde vi forældredag, og det glædede os, at tilslutningen var så stor.

Oktober 1972

Hr. Harthimmer havde startet en orienteringsklub. I begyndelsen var der 30 medlemmer, men så sprang der 23 fra.

November 1972

Vi havde arrangeret en tur til Hvidovre for at se Hvidovre mod München Gladback.

Andespil er noget, vi alle holder af. Hovmesterens mad gav pep i knoglerne. Efter spisning blev bordene ryddet. Så begyndte lotteriet. Præmie efter præmie røg, og det var skønt.

Vi havde fundet ud af, at nu skulle der danses, så vi lavede marathondans. Der var 6 par, som dansede i 7 timer.

Den 16. november smuttede vi i teater. Dette foregik i København, og stykket hed „Æblet falder ikke langt fra stammen“.

Den 26. november lavede vi juledekorationer ovre i spisesalen, som fru Frederiksen hjalp os med.

December 1972

Til julekonfekt og baging deltog over 100 elever. Fru Hehnel og fru K. Harthimmer gjorde sig gældende på dette punkt. Når vi havde en god portion, gik vi over på værelserne og hyggede os.

Vor afslutning forløb godt. Fru Harthimmer havde iscenesat et fantastisk godt julestykke. Senere på natten blev

VIDEBJERG

Herre- og drengetøj

S. Ohrt Nyvej 1 Jyderup Tlf. 47 60 95

vi hevet ud af kassen, og vi gik alle over på „Søbæksgården“, hvor lærerne havde sat et juletræ op midt i la- den. Lidt efter gik den vilde jagt rundt om træet, og vi morede os her- ligt.

Januar 1973

I denne måned havde vi hele 3 spæn- dende film på tapetet. Den første handlede om Afrika, og Lotte Due's far fortalte om, hvad vi så. Den an- den var om Falck-Zonen, og en falck- mand fortalte om dette spændende job. Den tredje og sidste handlede om olie. Dertil blev der dog ikke holdt foredrag.

Senere i måneden blev der lavet en tur til Bella-Centret for at se bilud- stillingen.

Efter alt dette køren i busser måtte vi jo ha' lidt kondi, og det blev ord- net ved et par timers gymnastik i Kildebjergskolens hal.

Februar 1973

Der var naturligvis fastelavnsbal. – Dragter i alle farver og faconer myld- rede mellem hinanden, og dejlige præmier blev vundet af de heldige.

Marts 1973

Igen besøgte vi teatret i København og så „Privatliv“. Det var et mægtig godt stykke.

Vi har også fået nogle kort, som gi- ver os adgang til Biografen de næste 4 gange.

Vor mannequin-opvisning var vellyk- ket (syntes vi). Der var en masse smart tøj, og de smarte „korksutter“ gjorde publikum begejstrede. – Ind imellem var der underholdning.

April 1973

Hr. Harthimmer lavede en dejlig hyg- geaften i spisesalen. Vi sad på gulvet med vore puder og sang og spillede. Der blev sendt et hold til Bogø for at spille wolley-ball, men modstander- ne var os overlegne.

Vi overværede den spændende kamp, der blev spillet af CCSR og Danmark.

Maj 1973

Vi kørte i busser til København for at se et teaterstykke, som hed „Nina“. Det var hyleskægt.

Vibeke, 1. real.

HP GARDINER
JYDERUP-CENTRET TELEFON 47 68 38

Talerstolen

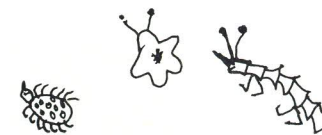
HAR DU SET?

Har du set min gocart
den har fire hjul
og de store lygter titter
frem fra deres skjul
og når jeg bliv'r voksen
så får jeg motor på
og så kan jeg køre
imens at du må gå.

Du kan godt få hyre
hvis du gerne vil
ih, hvor vil jeg ønske
at du osse ha'de en bil
jeg har bedt Vorherre
om at sende en til dig
så jeg tror nok
at den allerede er på vej.

VIBEKE, 1. r.

TUSCH

Baciller, amøber, baktusser der løber omkring i din krop lille ven. De dør, men de når at formere sig, og så er der straks de samme igen. Men ingen når at se dem, de er så bitte små. At du ikke kan se om de mon står på skrå.

VIBEKE, 1. r.

JENSEN!

Jensen står op og klær sig på morgenkaffen kan han ikke nå. Han sover næsten, da han går, det er dog et forbandet år.

Jensens kone skælder ud og si'r, at Jensen er en stud. Tak si'r han, ta'r sin hat og går, det er dog et forbandet år.

Jensen slår sin kone ned, for nu er Jensen rigtig vred. Det sidste ord han si'r, inden han går: Det er dog et forbandet år!

VIBEKE, 1. r.

15

RIMERI

Man sidder og ryger
der kommer ingen byger
der kan slukke cigarett
om natten.

Fritid er der lidt af
i den hele dag
ordne lektier og i skole
ikke noget med at gå ud på en
mole
ordne lektier og i skole.

Men i skole skal man jo gå
»jeg vil ikke ud og så«
man skal jo lære noget
det er noget man er blevet lovet.

Man må jo en realeksamen ha'
noget må man jo ta'
det skal ikke bare være ham der ka'
men også mig der ka'

H.S.

VENNER – – – REALISER SELV TANKEN!

»Make love – – – not war«. Det er
et af tidens slagord, som alle unge
går og skråler ud mod mængden.
Men mener I det virkeligt?
Personligt tror jeg ikke, at dette
kan realiseres, så længe I ikke selv
kan tolerere andres meninger. Er
det måske ikke de elever, som i
skolen påstår, at man kan skabe
kærlighed og ikke krig, som altid
kommer i totterne på kammerater
med en anden mening? Venner – –
se dog for pokker at komme i gang

med det, I provokerer andre til at
gøre! Så kunne det jo være, at an-
dre ville hjælpe jer.

MAJ BRITT, 2. r.

UNDULATEN OG DENS NATURLIGE ADFÆRD

Undulaten kender vi alle sammen
– i hvert tilfælde i fangenskab. Her
fortæller jeg om dens naturlige ad-
færd:

Dens hjemsted er Australien. Den
findes gerne ved søer – ja, her
flokkes de gerne i hundredvis, – ja
i tusindvis. De yngler i træer, og
de lægger fra 4 til 5 æg, der ud-
ruges på ca. 14 dage. Medens hun-
nen ruger, mader hannen hende.
Når æggene er udruget, mader de
begge ungerne. Ungerne bliver i
reden en lille måned. Selv om un-
gerne er voksne, bliver de madet
endnu en tid.

MARTIN HANSEN, 5. b.

LOMMEKNIVEN

»Far, må jeg gerne få din lomme-
kniv?« spurgte Jens.
»Nej«, sagde jeg, »det må du ikke.«
»Må jeg få den, når jeg bliver
stor?«
»Så kan du selv ønske dig en,«
sagde jeg. »Det her er min kniv,
og den får du ikke.«
»Når du er død, så tager jeg den
bare selv,« sagde han.
»Det er ikke pænt af dig at sige
sådan,« sagde jeg såret, »ville du

slet ikke blive ked af det, hvis jeg
døde?«

»Joe,« han trak lidt på det. Det var
tydeligt, at erhvervelsen af kniven
ville mildne sorgen en del.

«Du bryder dig måske slet ikke om
mig?« spurgte jeg harmfuldt.
Han svarede ikke. Han brød sig
faktisk ikke ret meget om mig lige
i øjeblikket, fordi han ikke måtte
få kniven. Det ville gå over om lidt,
vidste jeg, men syntes alligevel,
han skulle have en lærestreg.

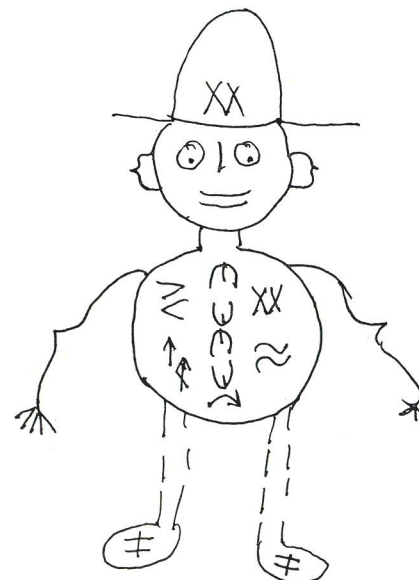
»Når du ikke bryder dig om mig, så
går jeg min vej og kommer aldrig
tilbage mere,« sagde jeg.

»Hvem skal så være min far?«
spurgte han interesseret. Hans
stemme røbede håb om et godt
bytte.

»Det ved jeg ikke,« sagde jeg.
»Måske slet ingen, måske kommer
der en anden, men det er ikke sik-
kert, han er nær så rar, som jeg
er.«

Fortsættes på næste side

Matematikmand.

Peter Olsen
56.

»Det kan være, han giver mig sin kniv,« sagde Jens.

Jeg tog mit overtøj på og lod, som om jeg skulle til at gå. Jeg ventede hvert øjeblik, at han skulle fortryde og tigge mig om at blive, men der skete ikke noget. Først da jeg skulle til at åbne døren var det, som om han blev klar over, hvad der fo-

regik. Han løb hen til mig og hev mig i frakken.

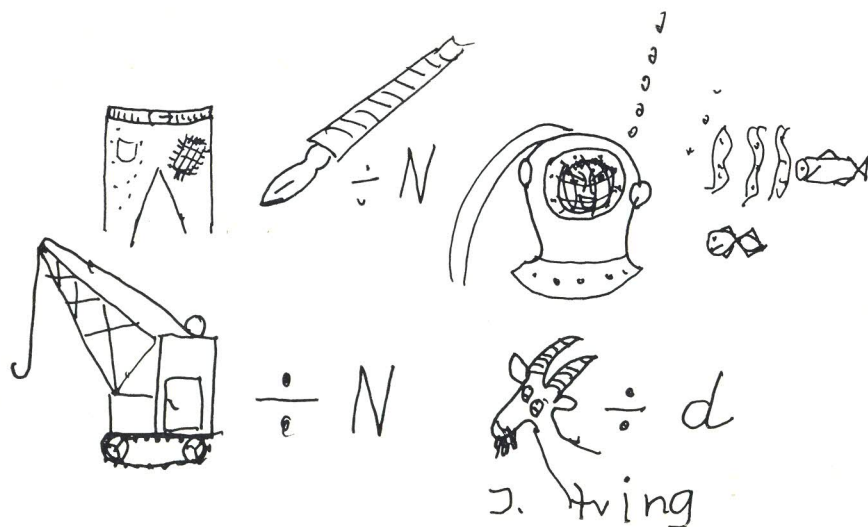
»Nej, far, du må ikke gå,« råbte han.

»Nå,« sagde jeg stolt og rørt; »du vil nok alligevel ikke have, at jeg går?«

»Nej,« sagde han, »ikke før den anden far kommer!«

BIRTHE CHRISTENSEN.

REBUS

happedykker
krage

Flemming Ulsing

En molbobehistorie:

POST- KASSEN

Også over den første røde postkasse faldt molboerne i forundring. Straks skulle postkassen prøves.

En af dem gik hen til postkassen med et brev. Det puttede han i sammen med en mark til porto, og idet han satte munden til postkassens munding, sagde han: „Her er en mark, må jeg så få ti skilling tilbage?“ Han troede nemlig, at der sad folk inde i kassen ligesom i et billetkontor.

Da han ikke fik penge tilbage, troede han, at de derinde ikke havde byttepenge, og at de havde sendt én bort for at få vekslet. Han ventede tålmodigt en time. Så blev han ærgerlig og gik – lige så klog, som han var kommet.

Tuborg depotet

Jyderup

SANGKORET

Den 15. april fyldte komponisten Kai Rosenberg (Onkel Kai) 75 år. Da elever her på Jyderup Realskole har sunget utrolig mange af hans sange, følte vi, at vi måtte sende en fødselsdagshilsen. Jeg var igennem hans søster, Kamma Laurentz, og igennem pressen blevet klar over, at Onkel Kai sad ensom, blind og ude af stand til at klare sig selv i et lille hus i Nord-sjælland.

Koret her på Jyderup Realskole indsang derfor et kassettebånd med en række af hans sange og sendte til fødselsdagen. Det blev til endnu større glæde end forventet. Jeg blev ringet op på selve dagen, og Onkel Kai fortalte, at dette bånd havde givet ham den største glæde, han havde følt i mange år. Fru-Jo havde skrevet en fødselsdagssang – selvfølgelig på Spørge-Jørgen – som er hans mest solgte ting, og den var naturligvis med på båndet.

Mandag den 4. ds. skal koret synge på Amtsplejehjemmet, og vi har sammensat et muntert og afvekslende program, så vi håber, det bliver til en hyggelig eftermiddag.

Ligeledes er vi i fuld gang med prøverne til skoleafslutningen, og allerede den første weekend i det nye skoleår skal de atter stå klar, idet de dér skal medvirke til indvielsen af „Svømmebadet“.

For Jyderup Realskoles Pigechor - Birgit Rasmussen.

Rekord Vask

Inge og Peter Thomassen

Drivsåtvej 4 . Jyderup . Tlf. 47 68 66

Våd-, tør-, rulle- og færdigvask

Radio
Fjernsyn
Salg
Service

Baagland Radio

Skarridsøg. 43 . Jyderup . 47 62 56

EN FRIERDUET

(fra Iver og Inger)

Han (med grødet, forædt stemme):

Jeg er grosserer Gyldensvær.

Og jeg er, og jeg er,

og jeg er, og jeg er

den rigeste mand på jord.

Jeg gir dig skønne klæder

og tunge, gyldne kæder.

lüksus-bil vi kører

med tjen're og chauffører.

Vil du ha' mig,

så tag mig!

Jeg vil gifte mig med dig.

Hun:

Ak, nej grosserer Gyldensvær.

Lad hel're vær'

lad hel're vær!

Du er jo altfor rig til mig,

så du må hel're gå din vej.

De mange penge gør fortræd

og ødelægger ro og fred.

Behold dem alle sammen selv.

Men ellers tak! Farvel, farvel.

Han (med en stemme belagt med bogstøv):

Jeg er professor Grublenberg.

Og jeg er, og jeg er.

og jeg er, og jeg er.

den klogeste mand på jord.

Jeg er det store nummer.

Min hjerne alting rummer.

Der er en vældig masse

her i min hjernekasse.

Vil du ha' mig

så tag mig!

Jeg vil gifte mig med dig.

Hun:

Ak nej, professor Grublenberg.

Lad helre vær, lad helre vær!

Du er jo altfor klog til mig,

så du må helre gå din vej.

Jeg kan jo ingenting forstå,

så det ku aldrig, aldrig gå.

Behold du kun din klogskab selv.

Men eller tak! – Farvel, farvel!

Han (med støjende, brovtende stemme):

Jeg er den ridder Skrækkenberg!

Og jeg er, og jeg er,

og jeg er, og jeg er

den tapreste mand på jord!

Når blot jeg rynker brynet,

besvimer man ved synet.

Og trækker jeg mit slagsværd,
så flygter man til Bagsværd.

Vil du ha mig,

så tag mig!

Jeg vil gifte mig med dig.

Hun:

Ak nej, hr. ridder Skrækkenberg.

Lad helre vær, lad helre vær!

Du er jo altfor stolt til mig,

så du må helre gå din vej.

Hvis du blev vred, så løb jeg væk,

gik altid i en evig skræk.

Jeg vil så nødig slås ihjel.

Men ellers tak! Farvel, farvel!

Han (med fed, smægtende tenor):

Jeg er den sanger Hylenberg.

Og jeg er, og jeg er,

og jeg er, og jeg er,

den smukkeste mand på jord.

Jeg er tenor og vinder

alverdens skønne kvinder.

Og mine høje C'er

de smager efter me-er.

Vil du ha mig,

så tag mig!

Jeg vil gifte mig med dig.

Hun:

Ak, nej hr. sanger Hylenberg.

Lad helre vær, lad helre vær!

Du er jo altfor smuk til mig,

så du må helre gå din vej.

Jeg holder af en lille sang,

men ikke hele dagen lang.

Du er for henrykt for dig selv.

Men ellers tak! – Farvel, farvel!

Han (lige ud ad landevejen):

Her kommer jeg. Jeg er enhver.

For jeg er, for jeg er

som de fleste nu er på jord.

Jeg vil så gerne ha dig,

fordi jeg holder af dig.

Jeg byder dig mit hjerte.

Værsgo, min skat, her er det.

Vil du ha mig,

så tag mig!

Vil du gifte dig med mig?

Hun:

Det kan du tro, jeg vil, enhver!

Jeg har dig allerede kær.

Om du er smuk og klog og rig,

det gør mig ikke lykkelig,

hvis ikke hjertet følger med.

Nu finder vi et lille sted,

hvor vi så hyggelig kan bo

i lykke og i fred og ro.

DIMITTENDERNE 1973

3. real

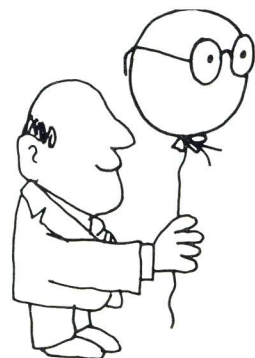
Anne Dorthe Aggergård
 Ingelise Andersen
 Lis Christensen
 Carsten Eg Hansen
 Lise-Lotte Christine Kjellerup Hansen
 Pia Falk Jensen
 Susie Jensen
 Charlotte Bogh Due Madsen
 Anita Grethe Terp

10. klasse

Helle Bregnes
 Hanne Maibritt Hansen
 Anne Larsen
 Henrik Carl Billegård
 Birgitte Støckel
 Per Ingemann Sørensen

9. klasse

Niels Boserup
 William Gottlieb
 Per Gårde
 Birger Ejsing Jakobsen
 Kim Bo Jensen
 Johan Henrik Jørgensen
 Lennart Michael Kjellerup
 Alex Knudsen
 Lene Hjuler Larsen
 Lizzie Larsen
 Anne Lillian Madsen
 Olevina Mary Olesen
 Marianne Olsen
 Henrik Høj Pedersen
 Jane Rigmor Kongsbo Petersen

et klart overblik

Man skal vide, hvor man er henne økonomisk, og det er trygt at basere sine fremtidsplaner på en bankbog. Tal med Handelsbanken.

HANDELSBANKEN

- altid med i billedet

JYDERUP BRILLE-OPTIK

Specialoptiker
KURT VIND

Skarriidsøgade 3 · Jyderup
 Telefon 47 62 28

Grønthandler

SVEND OVE RASMUSSEN

Skarriidsøgade 51 · Tlf. 47 60 91

Kornsted Sko

GYLLINGHUS

JYDERUP · TELEFON 47 62 03
 GIRO 6 60 51

Esso Auto-Service

v/ Islin-Larsen

Skarriidsøgade 35, Jyderup
 Telefon 47 63 05

Benzin – olie og autotilbehør

PAPIR-KOMPAGNIET A/S

v/ Sv. Aa. Jensen **SLAGELSE**

Kurt E. Sørensen

Gulvbelægning Gulvafslibning Gulvtæpper
 Alt i gulvtæpper fra væg til væg

Slagelsevej 48, Jyderup
 Telefon 47 64 64

Havnsø

Rute- og Turistfart

Poul Dandanell · Tlf. 46 90 60

H- Gylling-Folkmann

Isenkram – porcelæn – udstyr
Alt til sport og fiskeri
 Byens største gavemagasin

»Gyllinghus« · Telefon 47 60 64

Sig til lykke med en bog . . .

Søvendahl-Petersens
 bog-, papir- og fotohandel
 Jyderup – Telefon 47 60 48

Gem hvad De ser – fotografer
 Alt fotoarbejde udføres